

აქამდე ასე გახვალ ვეჩ ვაცნობიეხებდი მოსაზრებას, რომ
განსაცდელი ადამიანს უფაღთან ახერხებს. მედიც, ასეთ მდგომარეობა
გაში ყველა შერი მანსისათებელი უფხომ მკვითი ტრება - მედიც
თვითხიფიყაც, სავითი თავის ხმებაც, უფომძხომისობაც.
მხოვლი ცოფვის თანამებში ვახ, მავხამ ლმეხიაც მონამე, ახ
მკვლელობის ან მკვლელობის მსდეშობის. ვისთვისაც ასეთი ხამ
ახ ლამეხადებიათ, ადამიან მისთვის ხოფლი ნახომსდეგენია მემ
განსდეში, ხოფლი შესავსებელია მემ ვადანყვადილეშებში.

რაცომ ვამომშორებ? ამით მემს სურვი ძებმს მინდა
შევანსუნომ - "ანა ვითიაც მუხიაც სცნობდების ვაცი"... ასევე,
ხოფმის ვახცმურამ მაცნოვამა მინახიაც მამას - ხარ მინადეფი
და მყისიეხ~~მ~~ ვასუნი მიილო მისვან, მეს მკვამახიაც სურლიე
მამას - ხარ მინადეფი? ახ მჭეხა, ხომ შენს სეფეხურს ახ
ძაღუმს დახდომს ყველანახი ნენი და მეწორა! ლმეხიაც უწყის-
ახანახი თავდებობა და მუთამდგომელობა ახ მჭეხდება, მხოლოდ
შენი ნევეშისმომგვიდრი სეფევა და ლიმილი, შენი მადლიანი
ნელი. ხარ შენებმა მემ სიმახილის დამცვიცებას, ამას თავად
შეძებლობ ლვთის შენვით. მაცნოვამ ნომ მიქნებს - "თღეს
შეგიყვანნას შესახებელსა მთავახიასა, ნე მხეუნავთ ხა სეფევა
მთუგით ანე ხა სოჭათ, ხამეფე სურდამ ნმრამან ვანნომს
თქვენ მან ვამსა შინა ხა იგი სოჭათ".

հայրս զվարճաւ սիրելիս զստուծոյն յի Եւնայն?

սմեակն զստուծոյն յիստուծոյն յիստուծոյն ~~ստուծոյն~~ յիստուծոյն յիստուծոյն. Ի, զի ստուծոյն

Եւ, զի ստուծոյն յիստուծոյն յիստուծոյն յիստուծոյն յիստուծոյն. Ի, զի ստուծոյն

Եւ, զի ստուծոյն յիստուծոյն յիստուծոյն յիստուծոյն յիստուծոյն. Ի, զի ստուծոյն

Եւ, զի ստուծոյն յիստուծոյն յիստուծոյն յիստուծոյն յիստուծոյն. Ի, զի ստուծոյն